

Çoban Dede

– A.Müftü KUTLU · 10 Aralık 2009

B.

Allah'ın veli kulları , olayları kalb gözü ile görenlerdir . Manevi rütbeleri yüksek olan bu kişilerin birbirlerine karşı gösterdikleri ilgi ve sevgi Allah içindir .

Çoban Dede namıyla bilinen bir Allah dostu cüsseli , seyrek sakallı , meczup görünümlü , mintanı göbeğine kadar açık , elinde kalın sopası , ayağında çakşırı , yemenileriyle bu garip âdem Soğucak tarafında bir köyde yaşar , arada bir Çantay'ı ziyarete gelirdi .

Hasan Basri Çantay birinci Meclis'in Karesi Mebusu , Kuva yı milliyeci , alim , fazıl , edip güzel bir müslümandı . Mustafa Kemal'in emriyle sonradan parka dönüştürülen şehir mezarlığının yanındaki bağ evinde Kur'an meali çalışmalarına devam eden Hasan Basri Bey ile her hafta ziyaretine gelen Çoban Dede birbirlerini severlerdi .

Çoban Dede , ziyarete gelirken Çantay aile mezarlığı yanında durur , selam verir , dua ederdi . Yine bir gün oradaki bir kabrin başında dikilip kaldı . Sonra diz çökerek , uzun uzun dua edip gözyaşı döktü . Uzaktan Çoban Dede'yi seyreden Hasan Basri Bey , o yanına gelince sordu : " Orada neden o kadar oyalandın ? "

" O kabirde çok azap çeken biri vardı . Allah'a yalvardım . Rabbim dualarımı kabul etti elhamdülillah ! ... Azabı kaldırıldı . "

Merhum Çantay , Çoban Dede'yi şöyle anlatır :

" Müthiş bir ağustos sıcağıydı . Çoban Dede ziyaretime gelmişti . Sıcaktan yapraklar adeta pörsümüş , kurtlar , kuşlar susuzluktan yanar gibiydi . Ağaçların dallarındaki kuşlar kanatlarını iki yana sarkıtmış , başlarını öne eğmiş , gagaları susuzluktan aralanmıştı . Bu manzarayı gören Çoban Dede ilerideki çitlembik ağacının altına giderek diz çöküp duaya başladı . On dakika geçmişti ki o ana kadar masmavi olan gökyüzünde bir bulut belirdi ve şakır şakır yağmur yağmaya başladı . Yüce Allah kendine yakın olan kullarının dualarını bazen çok çabuk kabul ediyordu . "

Çoban Dede bir ziyaretinde çardak yanında devamlı bağlı olarak görmeye alıştığı köpeği göremeyince merakla sordu :

- Köpek nerede ?

- Bir tavuk kesip temizleyerek şu ağacın çatalına bırakmıştım . Biraz sonra döndüğümde köpeğin tavuğu

yediğini fark edip hiddetle bağırmağa başladı " O tavuk senin rızkın değil ki , benim rızkım ... Sen , o tavuğu nasıl yersin ? "

Köpek birden başını kaldırarak gerindi ve kırılması mümkün olmayan zincirini koparıp kaçtı . Köpek bana darıldı ama ne yapalım ... iki gün sonra döner gelir . "

- Hakikaten köpek iki gün sonra dönüp geldi . Ama şu bir gerçektir ki rızkın kime ait olduğunu , kime nasip olacağını takdir eden bir Rezzak vardı .

- Alınmayacak yükseklikten tavuk , köpeğin önüne yuvarlanmış sonra rızkı tayin eden kendisi imiş gibi konuşup köpeği darıltmış , kırılmayacak zincir kopmuş , söylediği gibi iki gün sonra köpek geri gelmişti .

Bu olay sıradan insanlar için basit bir olaydı ama veli insanların sınıdıklarını anlamak için olayların ardındaki hikmetleri görmek gerekiyordu .